
Klachtenbehandeling

in de

Evangelische Christengemeenten

Vlaanderen

Versie	Datum	Opmerkingen	Verantwoordelijke
01	05/11/2025	Goedgekeurd door ... op ...	Frank Staessens
02	15/01/2026	Taal en vormredactie	Marc Van Den Bogaerde

1) Doel van de procedure

Deze procedure beschrijft hoe we binnen de ECV omgaan met interne problemen en klachten, zoals pesterijen, conflictsituaties, grensoverschrijdend gedrag, seksueel misbruik, pastoraal-ethische kwesties, maar ook machtsmisbruik of financiële onbetrouwbaarheid.

Het is een handleiding **voor iedereen**: zowel voor **hen die zich onterecht behandeld** voelen, als voor **hen die aangeklaagd worden**, en voor **gemeenteleiders** of anderen die betrokken worden in een conflict of in een verzoeningsproces.

We verwijzen naar de **deontologische code van de Federale Synode**, die beschikbaar is op [onze website](#) meer bepaald [het artikel 13](#) omtrent klachtenregeling. We nemen trouwens de belangrijkste teksten over in dit document.

Een belangrijk principe is dat iedere denominatie, organisatie, kerkgemeente en predikant bereid is om **rekenschap af te leggen** aangaande een beslissing, een handeling of een niet-handelen ten opzichte van gemeenteleden en/of collega's binnen de eigen denominatie of binnen de Federale Synode.

2) Wie kan een klacht indienen?

Deze procedure heeft betrekking op iedereen (gemeenteleden, gemeenteleiders of bezoekers van de gemeente) die zich zorgen maakt of zich benadeeld voelt door een **lid van een ECV-gemeente**.

3) Eerste aanspreekpunt

Het is aangewezen dat de klager **eerst zelf gaat praten met de betrokken persoon**, zodat mogelijke miscommunicatie wordt uitgesloten en er zo toch nog verzoening tot stand komt. Dit kan best **zo spoedig mogelijk** gebeuren, want de tijd speelt nooit in het voordeel bij het oplossen van een conflict.

Bij een sterk vermoeden van seksueel misbruik of zware juridische fouten is het aangewezen om rechtsreeks naar het meldpunt [Veilige Kerk](#) te gaan (zie verder in punt 5). Je kan ook advies inwinnen bij één van de vertrouwenspersonen van de ECV (zie [ECV website](#)). **Indien het mogelijk om strafrechtelijke feiten gaat, moeten de bevoegde instanties (politie,...) worden ingelicht.** Zo niet, zal bij een klacht aangaande een ander gemeentelid, een gemeente of organisatie,... de klager **eerst binnen de betrokken gemeente** of organisatie naar een oplossing zoeken. De gemeenteleiders (oudsten, bedienaar, ...) – voor zover ze zelf niet betrokken zijn - moeten hier hun verantwoordelijkheid opnemen en zoeken naar mogelijkheden en trajecten voor verzoening.

4) Wat indien geen onmiddellijke verzoening mogelijk is?

Indien een oplossing binnen de kerkgemeente of organisatie niet mogelijk blijkt, zal de klager zich eerst richten tot [één van de vertrouwenspersonen](#) of tot [de vertegenwoordiger van de betreffende provincie](#). Deze zullen in alle neutraliteit de klager aanhoren, eventueel bijgestaan door getuigen van alle betrokken partijen. Er wordt vóór alles goed geluisterd en **toegezien op het respecteren van de geijkte procedures**.

Indien de lokale of landelijke pastorale steun via de vertrouwenspersoon of de provinciale vertegenwoordiger van de ECV geen oplossing biedt, is een ultiem gesprek met de voorzitter van de denominatie steeds mogelijk.

5) Melding of bemiddeling van de klacht via de Federale Synode

Indien de vorige stappen niet tot een oplossing hebben geleid, kan de klacht ofwel aan de [Arbitragecommissie van de Federale Synode](#) worden voorgelegd, ofwel aan het meldpunt [Veilige Kerk](#).

- Er kan een klacht worden ingediend bij [de Arbitragecommissie](#) als er regels van de kerkgemeente, organisatie, denominatie, FS of ARPEE zijn overtreden of als er persoonlijk nadeel is geleden door een beslissing of een handeling of door verzuim van de kerkgemeente, organisatie, denominatie, FS of ARPEE, en als deze niet kunnen worden behandeld op het niveau van de kerkgemeente of van de denominatie. Een poging tot verzoening zou steeds moeten worden ondernomen alvorens deze stap te zetten.
Een klacht kan worden ingeleid met alle middelen (telefonisch, schriftelijk, mondeling, e-mail, ...). Een duidelijke omschrijving van het probleem en de vraag van de klager moet worden opgesteld en moet door de klager worden gedateerd en ondertekend.
- Op het **meldpunt [Veilige Kerk](#)** kan je terecht als je iets is overkomen, maar ook over iets wat je hebt opgemerkt of gezien, zoals **conflictsituaties, grensoverschrijdend gedrag, seksueel misbruik, pastoraal-ethische kwesties**, maar ook over **machtsmisbruik of administratieve of financiële onbetrouwbaarheid**.
- Er kan bemiddeling van de Federale Synode worden gevraagd als er binnen een kerkgemeente, organisatie of denominatie een meningsverschil is ontstaan dat naar de mening van de vragende partij niet binnen de kerkgemeente, organisatie of denominatie kan worden opgelost. De Uitvoerende Raad van de Federale Synode beslist of hun bemiddeling de aangewezen weg is en kan naar andere mogelijkheden verwijzen, conform artikel 14.3 van de deontologische code van de Federale Synode.

6) Behandeling klacht door de arbitragecommissie

Indien de Arbitragecommissie een klacht onontvankelijk verklaart, zal ze dit melden aan de Uitvoerende Raad. Een benadeelde van wie de klacht onontvankelijk wordt verklaard, heeft het recht hiertegen beroep aan te tekenen bij de FS-vleugel van de juridische adviescommissie, die daarna een bindende uitspraak zal doen over de ontvankelijkheid van de klacht.

Bij het onderzoek van een klacht zullen beide partijen gehoord worden. Verder kunnen getuigenverklaringen worden ingeroepen, deskundigen worden geraadpleegd, enz. **De Arbitragecommissie gaat na of de betrokken reglementen zijn nagekomen, of alle belangen zijn afgewogen, of de vereisten van billijkheid en zorgvuldigheid in acht zijn genomen, conform artikel 16 van de deontologische code van de arbitragecommissie.**

Zolang een klager behoort tot een denominatie, moet hij bereid zijn zich te conformeren aan de regels en geloofsovertuiging van zijn denominatie. De Arbitragecommissie beslist niet alleen over de grond van de zaak, maar ook over de toepassing van de procedure.

7) Conclusies & eindrapport

De mogelijke conclusies van de Arbitragecommissie staan vermeld in artikel 10.2.3 van het Intern Reglement. Als de conclusie gevolgen heeft naar de overheid toe, moet deze beslissing worden bevestigd door de ARPEE. Ten opzichte van gefinancierde predikanten mag een beslissing van de Federale Synode of ARPEE nooit leiden tot het verlies van reeds opgebouwde pensioenrechten.

De beslissing, inclusief een afdoende motivering, wordt genotuleerd en aan de betrokkenen medegedeeld. De Uitvoerende Raad voert de beslissing van de Arbitragecommissie uit. Indien de beslissing van de Arbitragecommissie de bevoegdheden van de Federale Synode te buiten gaat, wordt dit voorgelegd aan de ARPEE of aan de gerechtelijke instanties.

De Arbitragecommissie stelt een eindverslag op met aanbevelingen voor de Synodevergadering, zodat deze de nodige conclusies kan trekken en eventuele noodzakelijke schikkingen kan treffen. Slechts na een uitspraak van de Arbitragecommissie staat de weg naar externe procedures open. Indien de tussenkomst van de Arbitragecommissie het gevolg was van een vraag om bemiddeling (art. 14.3), betaalt de vragende partij een bijdrage van twintig maal het lidgeld voor organisaties (voor individuen viermaal)

8) Uitsluiting van deelname aan samenkomsten

In Vlaanderen hebben erediensden en geloofsgemeenschappen veel autonomie om hun eigen interne werking te organiseren, inclusief tuchtprocedures. Zo kan iemand

op Bijbelse grond worden uitgesloten om deel te nemen aan de samenkomsten (zie statuten en intern reglement). **Er is dus géén algemene wettelijke verplichting om mensen die onder tucht staan toe te laten tot erediensten.**

In België is de vrijheid van godsdienst (artikel 19 van de Grondwet) een fundamenteel recht. Dat betekent ook dat kerken hun eigen disciplinaire procedures mogen hanteren, zolang ze geen strafrecht overtreden of mensenrechten schenden.

9) Aandachtspunten rond transparantie, vertrouwelijkheid & integriteit

Dit hoofdstuk bundelt belangrijke randvoorwaarden rond openheid, privacy en integriteit die bij elke stap van de klachtenbehandeling in acht moeten worden genomen. Het vormt het ethische kader waarbinnen alle betrokkenen zich dienen te bewegen.

9.1. Transparantie en meldingsplicht

▪ **Geen doofpotcultuur**

Wanneer een klacht (in het bijzonder tegen een leidinggevende) wordt gemeld, mag zij op geen enkel moment worden achtergehouden of gebagatelliseerd. Leidinggevendens mogen elkaar hierin niet afschermen; klachten worden steeds opgevolgd via de in dit document vastgelegde procedure, conform artikel 7.4 van de Federale Synode.

▪ **Verantwoordelijkheid nemen**

Elke medewerker die kennis krijgt van (mogelijk) grensoverschrijdend gedrag, seksueel misbruik, pastoraal-ethische kwesties, conflictsituaties, machtsmisbruik of financiële onbetrouwbaarheid onderneemt of stimuleert tijdig actie binnen de daarvoor bestemde kanalen (zoals aangegeven in dit document).

9.2. Bescherming van persoonsgegevens

▪ **Toestemming als uitgangspunt**

Persoonlijke gegevens van klagers, beschuldigen of getuigen worden uitsluitend gedeeld met hun uitdrukkelijke toestemming, behalve wanneer een wettelijke meldplicht dit vereist, conform artikel 7.5 van de Federale Synode).

▪ **Minimale gegevensdeling**

Slechts die informatie wordt uitgewisseld die strikt noodzakelijk is voor een zorgvuldige behandeling en besluitvorming.

9.3. Pastorale geheimhouding en dossierbeheer

▪ **Pastoraal beroepsgeheim**

Bedienaren van de eredienst bewaren de vertrouwelijkheid van wat hun in pastorale context is toevertrouwd; alleen bij een reëel en ernstig gevaar wordt,

zonder het vertrouwen te beschamen, ingegrepen, conform **artikel 5.2.1** van de Federale Synode.

▪ **Veilig archiveren**

Persoonsgebonden aantekeningen van bedienaren van de eredienst worden beveiligd bewaard en blijven ontoegankelijk voor derden, inclusief gezinsleden, conform artikel 5.2.2 van de Federale Synode. Het digitale of papieren dossier van een klacht wordt na afsluiting gedurende de wettelijke bewaartermijn bewaard.

9.4. Integriteitsbeleid van het EJV

De jongerenwerking van de ECV is aangesloten bij het Evangelisch Jeugdverbond (EJV). Voor klachten of meldingen binnen jeugdactiviteiten, verwijzen we aanvullend naar het integriteitsbeleid van het EJV. Dit beleid biedt specifieke richtlijnen omtrent grensoverschrijdend gedrag, vertrouwenspersonen en meldprocedures binnen het jeugdwerk.

▪ **Aanbevelingen**

Elke ECV-gemeente die jeugdwerk organiseert:

- 1) benoemt een lokale aanspreekpersoon integriteit (LOKAPI);
- 2) integreert de EJV-gedragscode in haar eigen vrijwilligersbeleid;
- 3) zorgt voor vorming rond grensoverschrijdend gedrag voor leidinggevenden en vrijwilligers (eventueel in samenwerking met het EJV).

Inhoud

1) Doel van de procedure.....	2
2) Wie kan een klacht indienen?.....	2
3) Eerste aanspreekpunt.....	2
4) Wat indien geen onmiddellijke verzoening mogelijk is?.....	3
5) Melding of bemiddeling van de klacht via de Federale Synode.....	3
6) Behandeling klacht door de arbitragecommissie.....	4
7) Conclusies & eindrapport	4
8) Uitsluiting van deelname aan samenkomsten	4
9) Aandachtspunten rond transparantie, vertrouwelijkheid & integriteit	5
9.1. Transparantie en meldingsplicht.....	5
9.2. Bescherming van persoonsgegevens.....	5
9.3. Pastorale geheimhouding en dossierbeheer	5
9.4. Integriteitsbeleid van het EJV	6
Inhoud.....	7